

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Guzun Aurel în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

BEJENARI Piotr Xxxxxx, născut la
*xx xxxxx xxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxxx,
r-nul Xxxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.09.2020– 29.10.2020;

Instanța de apel: 18.11.2020– 04.02.2021;

Instanța de recurs: 12.05.2021 – 16.06.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari, din 29 octombrie 2020, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Bejenari Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, la închisoare pe termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 29 octombrie 2020, cu includerea în termenul de pedeapsă a timpului aflării în arest preventiv de la 10 august 2020 până la 29 octombrie 2020.

S-a încasat din contul lui Bejenari Piotr în beneficiul statului suma de 320 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Bejenari Piotr, la 10.08.2020, aproximativ la ora 15:30, aflându-se pe teritoriul fostei gospodării piscicole amplasată în extravilanul s. Xxxxxxx, r-nul Xxxxxxx, acționând cu intenție directă în scopul satisfacerii poftei sexuale, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra, datorată vârstei fragede și condiții fizice inferioare, înfrângându-i rezistența victimei prin doborârea la pământ, prin constrângere fizică, apucând-o cu mâna de gât, a dezbrăcat-o de haine și a întreținut un raport sexual cu minora Xxxxxx Xxxxxx, despre care cunoștea cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 14 ani.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Guzun Aurel în interesele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura pedepsei, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie numită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cererii de apel, a invocat că, inculpatul și-a recunoscut vina integral la faza de urmărire penală și a conlucrat activ cu organul de urmărire penală. În cadrul ședinței de judecată inculpatul a făcut declarații, prin care a recunoscut vina și faptele menționate în rechizitoriu.

Apărătorul a adus la cunoștință că, inculpatul avea la întreținere mama acestuia care este cu grad de invaliditate, iar în acest sens la faza de urmărire penală au fost anexate la materialele dosarului mai multe acte confirmative. La fel, Bejenari Piotr nu are antecedente penale. Prin urmare, efectuând un calcul, rezultă că pedeapsa minimă ce poate fi aplicată în privința lui Bejenari Piotr este de 6 ani și 7 luni de detenție.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2021, apelul avocatului Guzun Aurel în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală. De asemenea, instanța de fond a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

Instanța de apel nu a reținut argumentele avocatului Aurel Guzun privind aplicarea unei pedepse mai blânde, deoarece, instanța de fond corect a stabilit că, inculpatul a mai fost condamnat prin sentința pronunțată de Judecătoria Dubăsari la 26.12.2011 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, la pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore, antecedentul penal fiind stins. De asemenea, prin Ordonanța din 27.03.2015, adoptată de procurorul în Procuratura r-lui Dubăsari, Gherb Vitalie, a fost dispusă încetarea urmăririi penale în cauza penală 2015130032 în privința lui Bejenari Piotr învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin.(1) Cod penal, din motiv că în cadrul procesului penal părțile s-au împăcat.

S-a reținut că, inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f.d. 104-105), se caracterizează negativ, face abuz de băuturi alcoolice, sistematic are probleme cu organele de poliție (f.d.101), astfel, aplicarea unei pedepse mai blânde nu-și va atinge scopul urmărit.

Totodată, cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal și motivele invocate de avocatul Aurel Guzun, instanța de apel a verificat legalitatea sentinței primei instanțe

în privința ultimului și a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Cu toate că, inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, reeducarea și corectarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate, dat fiind faptul că, ultimul a mai fost condamnat, a mai comis un viol, dar deoarece s-a împăcat cu partea vătămată, procesul penal a fost încetat, însă acesta nu și-a încetat acțiunile sale infracționale și a mai comis un viol în privința unei minore, despre care cunoștea cu certitudine că nu are 14 ani, prin urmare, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a constatat că, reeducarea și corectarea lui este posibilă numai în condițiile izolării de societate.

De rând cu cele menționate, s-au respins argumentele avocatului Aurel Guzun, cu privire la asprimea pedepsei, or, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța inferioară, corespundea atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a respins apelul avocatului Aurel Guzun privind stabilirea unei pedepse mai blânde și anume prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, aplicând limita minimă a sancțiunii închisorii, or, instanța de fond a ținut cont de personalitatea inculpatului, a acceptat cererea de a fi examinată cauza în procedura simplificată, iar inculpatul a beneficiat de reducerea limitelor termenului de pedeapsă cu 1/3 și nu este temei de a desființa sentința emisă în partea solicitată.

Prin urmare, s-a notat că, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Ca concluzie, instanța de apel a remarcat că pedeapsa este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Guzun Aurel în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivare recurentul a indicat că, Bejenari Piotr și-a recunoscut vina integral la faza de urmărire penală și a conlucrat activ cu organul de urmărire penală, iar cauza a fost examinată în procedura simplificată, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Apărătorul aduce la cunoștință instanței de judecată, că inculpatul are la întreținere un părinte (mama) ce deține grad de invaliditate, confirmată prin actele anexate la dosar. La fel, a menționat că Bejenari Piotr nu are antecedente penale.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită, solicitând aplicarea unei pedepse mai blândă.

În general, instanța de recurs notează că, pentru a se reține eroarea de drept stipulată în pct. 10) și pentru a se statua că s-au aplicat pedepse individualizate contrar exigențelor legale, instanțele de fond urmau să facă abstracție de la prevederile art. 75 Cod penal, care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepsei, limitele ei în raport cu circumstanțele agravante și atenuante etc., ținând seama de limitele stabilite în partea specială a Codului.

În prezenta speță, temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare, iar întru desfășurarea concluziilor sale, instanța de recurs va purcede la analiza punctată asupra argumentelor invocate, prin prisma temeiului pentru recurs nominalizat.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocate de recurent nu se confirmă, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală potrivit cărora *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar decizia trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției dat.*

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concret erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările

menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune gravă, sancționată în exclusivitate cu pedeapsa închisorii de la 10 la 20 ani, anterior a fost condamnat dar antecedentele penale sunt stinse, de prevederile art. 61, 70, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Deși prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală prevăd reducerea cu 1/3 a limitelor pedepsei prevăzute de lege, nu obligă instanța de judecată să aplice doar limita minimă sau maximă. Aceasta stă la discreția instanței care în urma analizării tuturor circumstanțelor stabilește termenul pedepsei și argumentează modul stabilirii termenului dat.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4-5, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În aceeași ordine de idei, Colegiul nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererile de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația dată, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură

penală, iar critiquele din recursul înaintat de avocatul Guzun Aurel în numele inculpatului nu și-au găsit confirmarea.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Guzun Aurel în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe *BEJENARI Piotr Xxxxxx* ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 iulie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN